

▲ Guus Hulshof, hier met gitaar. Maar hij speelt ook piano, onder meer in restaurants. FOTO LARS SMOOK

Guus Hulshof: 'Dat mijn liedje mensen raakt, dat vind ik mooi'

Hij speelde in een rockband, is lid van een studentenfeestband en speelt piano tijdens het diner in sjeke restaurants. De geboren en getogen Overdinkelaar Guus Hulshof heeft nu een zelfgeschreven nummer uitgebracht. „Ik omschrijf het als een openhartig Nederlandstalig popnummer.”

Bert Holst

Overdinkel

Het nummer 'Voor even is het goed' is akoestisch, wordt gedragen gezongen en kent een gevoelige tekst over iemand die is overleden. Toch is Guus Hulshof (24) in niets een neerslachtige of sombere jongere. De student diergeneeskunde in Utrecht schrijft al lange tijd eigen muziek.

„Ik ben ooit in Overdinkel begonnen met pianoles. Mijn eerste openbare optreden was in de kerk, ik vergeet het nooit meer. Dat smaakte naar meer, ik ben op de middelbare school in Enschede lid geworden van een rockband. Ik ben ook naar het Losserse restaurant De Oude Apotheek gestapt of ik geen piano mocht spelen tijdens het diner. Zo ben ik daar ook ingerold. Ik speel nog steeds in restaurants.”

Eigen herinneringen

Ondertussen heeft Guus zich ook de gitaar eigen gemaakt. „Met de gitaar erbij ben ik ook eigen liedjes gaan schrijven. Het allereerste lied was 'De Zonnebloem'. Ik put bij het schrijven vaak uit eigen herinneringen. Ik heb 'De Zonnebloem' laten horen aan anderen en ik merkte dat ik hen raakte met dat liedje, dat was zo'n gaaf gevoel, dat je mensen kunt raken met iets dat je zelf hebt geschreven...”

Met een paar liedjes in de hand ging Hulshof op zoek naar iemand die de nummers kon produceren om ze uit te brengen. „Dat was een heel proces, kan ik je zeggen. Uiteindelijk is het gelukt en heb ik ook een label ge-

vonden dat mijn muziek uit wil brengen en vorige week is 'Voor even is het goed' uitgekomen op diverse streamingdiensten zoals Spotify en Apple Music. Zo gaaf!”

Serieuze tekst

'Voor even is het goed' heeft een serieuze tekst. „Een goede vriend van me in Utrecht had net afscheid genomen van z'n tante. De muziek die tijdens haar afscheid werd gedraaid, kon hij niet meer horen, hij werd er steeds verdrietig van. Tot het moment dat de muziek een troost werd. Hij was niet meer verdrietig maar zag het lied als een herinnering aan z'n tante. Met dat in gedachten ben ik gaan zitten en schreef ik het nummer binnen drie kwartier.”

Maar, voor alle duidelijkheid, de geboren Overdinkelaar die geïnspireerd wordt door de muziek van onder meer Meau, Chris

Mijn eerste openbare optreden was in de kerk, ik vergeet het nooit meer

– Guus Hulshof

James en Racoon, schrijft niet alleen zwaarmoedige nummers.

„Nee hoor, ik heb ook een paar vrolijke nummers op de plank liggen. Maar om die nu als eerste uit te brengen, leek me niet zo'n goed idee.”

Dat schrijven is trouwens een apart proces, ervoer Hulshof al een paar keer: „Dan zit je op de bank met je gitaar wat te improviseren en wil je eigenlijk gaan koken, en net op dat moment ontstaat er inspiratie. Een paar uur later is er dan een liedje. En flinke honger.”

Dierenarts en muziek

Natuurlijk zal het niet bij deze ene single blijven. Guus: „Muziek maken is echt een passie. Maar dat is diergeneeskunde ook. Ik zie mezelf straks dan ook als een dierenarts die in zijn vrije tijd met heel veel plezier muziek maakt en mooie liedjes schrijft.”